

OLYMPSKÁ PŘÍLOHA

Jako by to bylo včera, když jsme se v červenci po roce setkali v Rajnochovicích na letním táboře. A přece od té doby uplynula spousta času. Každý z nás od té doby zažil mnoho dalších zajímavých věcí, navštívil spoustu krásných míst, poznal nové lidi a setkal se i se starými kamarády, ale vzpomínky na 14 dní na Olympu s námi zůstanou napořád.

Pojďme si připomenout, jak se měli olympští bohové, jaké nástrahy museli po dobu pobytu pod Olympem i na Olympu překonat, jak se s tím vším vypořádali a jestli se jim všem nakonec podařilo dostat se mezi hvězdy. 😊

Pozor... Právě začínáme...

Héra, Petra Novotná

Den první - Přijezd

Pod horou Olymp bylo tohoto dne velmi rušno. Sjeli se zde hrdinové ze všech koutů Řecka, aby v následujících dnech přesvědčili bohy, že právě oni jsou těmi, kdož jsou hodni toho, aby jejich podoby byly zapsány mezi hvězdy po bok Hérakla či Persea. Po příjezdu pod Olymp se všichni rekové ubytovali a plní energie se jali poměřovat své síly ve sportovních dovednostech. Později toho dne pak byli rozděleni do jednotlivých družin, které si rozebraly dvojice bohů olympského Pantheonu.

Den druhý - Založení měst

Druhého dne se všichni probudili do slunečného dne. Bůh Zeus měl ten den výjimečně dobrou náladu, a tak sestoupil z Olympu mezi smrtelníky, aby se podíval, co znamená všechn ten ruch na jeho úpatí. Když spatřil zástupy bojovníků, byl potěšen jak jejich počtem, tak odhodláním stát se slavnými hrdiny. Jedna věc se mu však nelíbila, a to, že zatím bylo jen obtížně rozeznatelné, který válečník patří do které skupiny. Přikázal tedy, aby si každá družina určila své jméno, vymyslela pokřik a vytvořila vlajku. Ve chvíli, kdy bude vše toto splněno, požadoval dále, aby si založili města na úpatí Olympu a pak se měli vydat za ním na posvátné místo a složit přísahu bohům. Tím oficiálně započala cesta mezi hvězdy.

Den třetí - Legenda o lásonovi a zlatém rounu 1/2

Třetího dne se družiny po vzoru lásona vydaly na cestu do daleké Kolchidy pro zlaté rouno. Prvním úkolem na této cestě bylo získat materiál pro stavbu bájně lodi Argó. Hned poté, co se doodlévaly poslední hřebíky a sešily poslední plachty, sestoupil z Olympu Héfaiostos, bůh kovář a patron všech řemeslníků, aby bojovníkům oznámil, že se rozhodl jim pomoci a že pro ně jeho řemeslníci nachystali lodě a je potřeba si je jen vyzvednout v dílně a sestavit. Když byla Argo sestavena, nic již nebránilo tomu, aby družiny vypluly. Jejich první zastávka proběhla na ostrově, na kterém sídlil slepý věštec Fineus. Ten byl stížen strašlivou kletbou ve

formě harpyjí a stymfalských ptáků, kteří mu bránili v tom, aby se pořádně najedl. Veškeré jídlo mu bylo trháno od úst, a on tak trpěl neskutečným hladem. Posádky lodí mu však pomohly a on jim s vděkem prozradil, jakým způsobem má proplout mezi Symplegadami, pohyblivými skalami, které stráží cestu do Kolchidy...

Den čtvrtý - Legenda o Iásonovi a zlatém rounu 2/2

Čtvrtého dne hrdinové pokračovali ve výpomoci Iásonovi při získávání zlatého rouna. Družiny v pořádku dopluly do Kolchidy, kde je přivítal zdejší král Aiétes. Iáson jej požádal o vydání rouna, ale byl odmítnut s tím, že prvně musí splnit několik těžkých úkolů. Za prvé měl zkrotit divoké býky, pak s jejich pomocí zorat pole boha války Área, zasít zde dračí zuby, a nakonec porazit bojovníky, kteří ze zasetých zubů vyrostou. Všechny tyto úkoly Iáson spolu s družinami olympských bojovníků splnil, ale král Aiétes mu i tak odmítl rouno vydat a odkázal se na to, že rouno stráží drak a že ho nikdy nedostane. Iáson se však nedal zastrašit a s pomocí našich hrdinů a princezny Médey draka uspal a rouno ukradl. Následně pak unikl strážím, a i s rounem se bezpečně vrátil zpět do svého rodného města. Naši hrdinové tak úspěšně prošli první z legend.

Den šestý - Prometheus

Ráno tohoto dne byli naši bojovníci uvedeni do legendy o Prométheovi. Titánovi, který lidem přinesl oheň. V rámci příběhu se Olympané vydali do blízkého okolí sehnat recept na koláč, který měl sloužit jako oběťina pro bohy. Každá z družin získala unikátní recept a ten také následně připravila. Každopádně k Diovi se toho moc nedostalo a velmi ho to urazilo. Proto se také rozhodl lidem odebrat oheň jako trest za jejich opovržlivost. Když Prométheus zřel tuto nespravedlnost, sebral nejdůležitější ze všech válečnicků a vydal se na Olymp ukrást bohům oheň. Loupež se podařila, a tak večer pod horou zaplanul táborový oheň, a i přes Diovy výhrůžky si tyto chvíle každý náležitě užil.

Den sedmý - Pandora

Sedmý den volně pokračoval příběh o Prométheovi. Konkrétně přišla na řadu Pandora a její slavná skříň plná nemocí a podobných neduhů. Zvědavá Pandora, byť varována od Prométhea, skříňku otevřela a všechno neštěstí vypustila ven. Nezbyvalo nic jiného než všechno pochytat a vrátit zpět. Den se však dále vyvíjel v ne příliš příjemném duchu. Zeus smrtelníkům stále nehodlal odpustit to, že mu ukradli oheň, a proto spustil vytrvalý a velmi nepříjemný déšť. Ten pokračoval i přes snahu Olympanů navštívit všechny zdejší svatyně, ve kterých se snažili Dia uklidnit. Bohužel to i tak příliš nefungovalo, a tak nezbyvalo než strávit zbytek

den ve vnitřních prostorách. Dále však probíhaly pokusy o udobření nejvyššího z bohů. Připravila se série malých krátkých divadel, tragédií i komedií na téma řeckých bájí. S důvěrou v to, že by to do příštích dnů mohlo zafungovat, jsme se uložili k spánku.

Den osmý - Hérakles

Osmý den nás přivítal slunečným počasím a bájí o Héraklovi. Po jeho vzoru jsme se prvně utkali s nemejským lvem, jehož kůži nebylo možné prorazit mečem, kopím, a dokonce ani šípem ne. Po jeho zkrocení se naši válečníci setkali s Hydrou, která žila v blízkém močále. Tato bytost byla známá tím, že vždy, když jí byla odetnuta hlava, dorostly jí za ni hned dvě další. I ji se podařilo porazit. Nakonec jsme ještě Héraklovi pomohli osvobodit uvězněného Prométhea. Toho nechal Zeus za trest přikovat ke

skále a každý den přilétal velký orel, který měl jeho trest ještě umocňovat. Olympané pomohli Héraklovi v tom, že se přidali v lovu na tohoto orla, aby se pak Hérakles mohl v klidu dostat nahoru a titána osvobodit. Večer se pak uspořádala velká oslava plná tance, jídla a pití.

Den devátý - Trojská válka

Devátý den nás přivedl před brány bájného města Trója. Ráno jsme byli svědky toho, jak Paris předal zlaté jablko bohyni Afrodité, a ta mu pak přivedla do náruče krásnou Helenu. To vedlo k začátku Trojské války. V čele řeckého vojska jsme se úspěšně vylodili před Trójou a jali jsme se ji obléhat. Během oblehání došlo ke spoustě soubojů a byli jsme svědky i souboje Achilla s Hektorem. Nakonec jsme postavili legendárního dřevěného koně, s jehož pomocí jsme se dostali za hradby města.

Den desátý - Odyssea 1

Den desátý jsme spolu s hrdinou Odysseem vyrazili na cestu na jeho rodný ostrov Ithaka. Než jsme však na tuto cestu vyrazili, tak se slavilo vítězství nad Trójou. Prvně jsme odeslali depeši Odysseově ženě Penelopé a hned poté jsme porážku Tróji oslavili sportovním kláním. Pak jsme se již konečně vydali na cestu domů. Navštívili jsme spoustu ostrovů, ale žádný bohužel nebyl Ithaka. V pátrání po cestě domů jsme tak museli pokračovat dál následující den.

Den jedenáctý - Odyssea 2

Jedenáctý den nás čekalo pokračování v hledání Ithaky. Celý den jsme putovali po ostrovech, mořích a kontinentech. Po cestě jsme viděli velké množství různých zvířat a tvorů, ze kterých nám mnohdy šla hlava kolem. Na večer jsme pak konečně dorazili k Ithace a pomohli Odysseovi dopravit se až přímo k jejím břehům, kde na něj již netrpělivě čekala Penelopé. Odměnou za naše dlouhé putování bylo večerní kino. 😊

Den dvanáctý - Orfeus

Dvanáctý den se započal ve sportovním duchu. V první polovině se hrdinové utkali v ringu v rámci božského turnaje. V druhé polovině dne je pak čekala legenda o Orfeovi. Pomohli mu sestavit a svázat sbírku básní pro jeho milovanou Euridyké a následně s ním vyrazili do Podsvětí požádat Háda o propuštění jeho milé z říše mrtvých. Cesta to nebyla jednoduchá a bylo potřeba pokořit několik překážek. Prvně bylo potřeba získat několik předmětů

(drachmu pro Chárona, úplatek pro Kerbera...) a následně se vydat na cestu. Těsně před vstupem do Podsvětí naše hrdiny čekala cesta Erebovou tmou, ve které se pohybovaly sudičky Moiry. Ty, pokud zahlédly někoho v pohybu, bez milosti zhášely svíce, představující život našich hrdinů. S pomocí Hestie a Prométhea se nakonec přece jenom podařilo dostat až k Hádovým branám, kde už stačilo jen nakrmit tříhlavého psa Kerbera a cesta byla volná. V noci pak Olympané přece jenom stanuli před Hádem a s jeho svolením mohli Euridyké vyvést zpět do říše živých.

Den třináctý - Tartaros

Tento den začal chaosem. V táboře bylo vše vzhůru nohama a část bohů chyběla na ranní rozcvičce a společné snidání. Když se však Olympané pořádně porozhlédli po táboře, zjistili, že zde jejich patroni jsou, jen ve velmi zbídačeném stavu. Jako by prodělali těžký boj. Bohové prakticky nemluvili a pouze leželi. Nanejvýše občas některý z nich zašeptal poznámku o svatyni a svých atributech. Hrdinové brzy pochopili, že musí své patrony dopravit na jejich posvátná místa a donést jim jejich božské atributy (Athénin meč, Hádovu hůl, Dionýsův džbáněk...).

Když tak učinili, bohové se probudili zpět k životu. Následně svým družinám ukázali místo, kde se nacházely brány Tartaru. Ty byly otevřené dokořán, a zrození bohové tak raději poslali své věrné navštívit Delfskou věštinu, kde po bedlivém pátrání našli svitky v prastarém jazyce o zlu, které bylo v Tartaru po věky zapečetěno. Do světa utekli titáni a ty bylo potřeba porazit. Pod vedením Hefaista nasbírali Diovy blesky a s jejich pomocí pak titány zahnali zpět. Vše tak nakonec dobře dopadlo. Večer pak ještě Zeus spustil mohutnou bouři, aby očistil povrch světa od zla titánů, a Olympané tak večer strávili v jídelně nad deskovými hrami.

Den čtrnáctý - Peloponéska válka

Poslední den našeho putování se nesl v duchu v boje. Ráno se totiž pohádali bohové o to, která z jejich družin jen největší. Vše vy eskalovalo tím, že se Erebos s Hádem spojili a společnými silami složili k zemi Dionýsa, kterému následně oholili část z jeho vousů. Pro někoho by to mohla být malichernost, ale chytil se toho bůh války Áres. Ten vyzval Olympany,

aby se vyzbrojili a v boji pomstili Dionýsovu hanbu. Áres dovede být velmi přesvědčivý, a bohužel tak naše hrdiny svedl do víru boje. Brzy byl každý vyzbrojen a vypukla nelibostná bitva. Tak však naštěstí neměla dlouhého trvání a naši hrdinové se brzo usmířili. Vše bylo nakonec zpečetěno tím, když je Zeus pochválil za jejich hrdinské úsilí a když jim Nyx, bohyně noci, našla na nebi prostor, kde nyní září jejich hvězdy. Celé naše putování se pak rádně oslavilo na večerní hostině se zpěvem a tancem.

Den patnáctý (ten úplně poslední) - Epilog

Přišel opravdu poslední den. Den, kdy nezbývalo nic jiného než sbalit své vybavení a vyrazit z pod hory Olymp zpět do svých domovů. Za těch čtrnáct dní jsme toho spoustu zažili a zkusili si spoustu nových věcí. Prošli jsme si legendy o Argonautech, Théseovi, Héraklovi, Prométheovi, Trójské válce, Odysseovi, Orfeovi, Tartaru... Naučili jsme se odlévat cín, modelovat z hlíny, postavit loď, Trójského koně, svázat knihu... No prostě toho bylo strašně moc a teď se to vše bude jen pomalu vstřebávat. Nezbyvá než poděkovat a příští rok zas na značkách 😊. Za celý tým, ať už programový, nebo všech vedoucích, praktikantů, zdravotníků, kuchařů.... no prostě všech

Áres - Skalda

Zprávy z Olympu

Na 90 mladých hrdinů, pocházejících z měst na úpatí Olympu, se rozhodlo dostat se do přízně samotných vládců bájně hory, řeckých bohů. S nadějí, že bohy příměji zapsat si je mezi hvězdy, vydali se naši hrdinové na cestu plnou překážek, nástrah a božího hněvu. A protože na každém šprochu je pravdy trochu, během této cesty část mýtů a bájí, dosud jen vrytých do kusů pergamenu, zhmotněla a vtáhla mladé odvážlivce do děje. A tak se stalo, že jim cestu na vrchol hory zdržel třeba Prométheus, který chtěl trpícím řeckému lidu navrátit oheň uzmutý bohy, ale potřeboval několik věrných pomocníků. Družina se taktéž stala svědky hádky mezi bohyněmi Afroditou, Athénou a Hérou o to, která z nich je nejkrásnější. Boží svár naštěstí rozsekl pohledný Parid, jenž za nejkrásnější označil Afroditu. A protože ani bájní řeční hrdinové nejsou dokonalí, zahlédla naše skupina například ještě Odyssea, kterak se lopotil na cestě zpět za svou ženou Penelopé po dlouhých 20 letech v Trójské válce, přestože jí tehdy při odchodu řekl: „Skočím jen pro rohlíky, miláčku!“ Když každý odvážlivec prokázal svou udatnost i na cestě do podsvětí za Hádem, nebylo již pochyb o tom, že si své místo mezi hvězdami, jež dodnes můžete na řeckém nebi spatřit, po právu zaslouží.

A že i já sama mám své sídlo na Olympu, pouť mladičkových Řeků jsem po celou dobu sledovala a držela nad nimi ochrannou ruku, obzvláště ve chvílích boží nepřízně. Bylo mi ctí být jim na jejich cestě průvodcem a darovat jim svůj oheň. Děkuji své fialové družině za to, jak odhodlaně překonala veškeré překážky, vyřešila všechny úkoly a jak do poslední chvíle nepřestala bojovat o své místo na nebi. Amazonky z ErHénie, bylo to s vámi jednoduše boží! Mé díky pak patří též

ostatním bohům, kteří i přes lehké otřesy na hoře Olymp vše ustáli, udrželi si tvář nebo třeba naši cestu, jak spolu žít ve smíru a být si nápomocni. Necht' v životech všech i nadále plane pochodeň jasného světa jakožto symbol naděje, síly a odhodlání.

* Bohyně ohně Hestia *

Olymp

Olymp bylo pro mě místo, kde se každý den střetávali Bohové se smrtelníky, kteří se snažili získat své místo mezi hvězdami. Vše započalo příjezdem prvního dne těch nejodvážnějších z odvážných a vydali se na těžkou a strastiplnou cestu. Naše putování na cestě mezi hvězdy počalo seznamováním se navzájem, abychom dokázali dojít do zdárného konce. Nejdříve jsme se museli dohodnout na jménu a našem mottu, které nás motivovalo na cestě. Bylo mnoho událostí a nástrah, kterým jsme museli čelit,

ne vždy to byl lehký souboj, avšak nějakým způsobem jsme vždy obstáli a mohli pokračovat dále v cestě. Já osobně mám nejvíce v paměti okamžik, kdy jsme se vydali na půldenní výlet hledat recept a popřípadě ingredience na koláč. Cesta byla poněkud náročná, výhledy a panoramata, kterými jsme procházeli, byly krásnou odměnou. Naši první zastávkou byla malá chaloupka se zahrádkou plnou různých květin. Žil zde pán, jenž nám nabídl pomoc, kdybychom nikoho jiného nepotkali. Nachystal by nám recept při zpáteční cestě. Tedy vydali jsme se dál na cestu a snažili se najít živáčka v různých obydlích na cestě, podél které jsme šli, avšak doposud neúspěšně. Až na konci naší cesty jsme objevili malou chaloupku a pána, který právě kropil trávnik. Naděje? Pána jsme oslovili, on byl tak hodný a zavolal nám svoji manželku a ta nám s radostí dala recept. Tedy recept jsme už měli a následovala cesta zpět do tábora, kde jsme podle receptu upekli výborný moučník. To jest byla jedna zkouška z mnoha dalších, které jsme dostali od Bohů na cestě za místem mezi hvězdy.

Baru Lipovská

OLYMP očima praktikanta

V první řadě bych chtěla vyzdvihnout náš „tým“, díky kterému vůbec tyhle krásné zážitky mohly vzniknout. Prostě super banda, jejímž hlavním cílem je udělat záživný tábor pro děti a co si budeme, díky tomu i pro nás. A tohle jsme my:

Teda my, bez našeho hlavního klenotu, kterým je PEŤKA NOVOTNÁ, naše bohyně Héra. ♥

Na Olympu jsme si letos užili spoustu zábavy, ať už celotáborově, na výletu nebo v oddílu. A to i navzdory tomu, že nám velkou část tábora propršelo. Chvilí to i vypadalo, že jsme nenaštvali boha bohů Dia čistě jen v rámci motivace. Když je řeč o motivaci, ráda bych podotkla, že té jsme věnovali hodně času a úsilí, aby všechny hry byly pro děti

mnohem zábavnější. Pro představu přikládám foto přípravy jedné (podle mě jedné z nejvíce užitých) her, při které jsem si připadala jako v pohádce „Vzhůru do oblak“.

Podnikli jsme i dva výlety, při prvním jsme se prošli do blízkého okolí našeho tábora, abychom sehnali recept na domácí buchtu a i případné ingredience k její následné přípravě. Ta vůně, která se pak linula po celém táboře, když se pekly, byla náramná. Druhý výlet jsme strávili v ZOO v Lešné.

Kvízová otázka pro všechny čtenáře: Jestlipak víte, co mají děti radši, než když soutěží proti sobě?

Je to, když můžou soutěžit s vedoucími a poměřit si tak s nimi

jejich síly. Pokud jsou síly vyrovnané a vede se dlouhý boj, může to pak vypadat i následovně:

Když se teď ohlédnou po oddílových chvílích, i ty jsme si patřičně užili. Byla jsme jedna velká super banda, a tak v podstatě všechno, co jsme vymysleli, bylo moc fajn.

Nicméně za oddíl hnědých můžu říct, že obzvlášť jsmesi užili proslulou „židličkovanou“.

Na závěr je třeba říct snad jen to, že už se všichni těšíme na příští rok a na to, co spolu opět zažijeme. A kdo zoufá, že rok je dlouhá doba, může se s námi vydat na podzimní nebo velikonoční vikendovku, kde vás všechny moc rádi uvidíme.

TĚŠÍME SE NA VÁS!!!
Mája Hlubíková

Olymp - 2. díl

Téměř po jedenácti letech se opět pod horou Olymp sešli noví hrdinové, aby se ucházeli o přízeň řeckých hrdinů a zapsali se mezi hvězdy. Ve svých družinách po boku svých božských patronů překonali malé i nemalé nástrahy, přivedli Eurydiku zpět z podsvětí, dobyli Troju, upekli obětinu pro bohy, svedli souboj s Minotaurem, získali zlaté rouno, osvobodili Promethea a mnoho dalších. A tudíž nyní na nebi vedle Herakla či Persea také září týmy UHO, Mrtvé duše, Spálené amazonky z Erhenie, PH6, Hrozný hněvu, Amazonky z Erhenie, Olympiští bobři a Božské Buchtičky.

Co říct závěrem, jak se zpívá v jedné známé písni „Bylo to fajn a za to to stálo...“

Vaše Adrasteia

Po roce na táboře aneb vzhůru na Olymp

Po roce tady máme opět tábor. Tento rok jsme se byli podívat pod Olympem, kde jsme zažili krásných dní po boku Bohů. Zavzpomínali jsme na

nejznámější mýty, jako jsou ty o Heraklovi, Daidalovi, Ikarovi a podobně. Počasí sice nebylo úplně letní, ale to nás nezastavilo od toho, abychom si tábor užili se vším všudy. Během volného dne jsme byli navštívit zlínskou ZOO, což bylo milé zpestření programu. Tento ročník nezklamal a vřele můžu doporučit ostatním účast v dalších letech.

Martin Pernička

Olymp

Tábor Olymp jsem si moc užila, stejně skvělý tým vedoucích a úžasný oddíl jako každý rok. Moc se na vás všechny těším zase za rok a doufám, že si to užijeme ještě mnohem víc. Moc vám všem děkuji.

Mája Nikodemová

Oddílové pokřiky – Olymp 2022

1. Oddíl – hnědý – UHO

Rytmus: Plácání – stehna a tlesknutí (we will rock you)

Zpívání: My jsme prima bojovníci, jídlo máme za čepicí.

Čest, tu nám vzdávej,
jídlo odevzdávej.

Nástup do půlkruhu: začátek beatu: „Buc kuc buc kuc buc kuc buc kuc“

Z davu se vynoří vedoucí a pohybuje se do půlkruhu v rytmu. Zastaví se, kývne hlavou a z čela mu na nos spadnou sluneční brýle (styl).

Vedoucí rapuje: „Guláš, ten je jenom náš a ty nám ho všechen dáš.“

Odsekne: STOP!

Řekne: „Univerzální hnědá omáčka“.

Celý oddíl se zavrtí a zakřičí ženským hlasem: „UHOOOOO“.

Caputají zpátky do řady a dělají bojový pokřik UHO.

Na konci zakřičí guláš a otočí se do davu zadkem (nejlepší oddíl). :D

2. Oddíl – černý – Mrtvé duše

Hou, Mrtvé duše jdou, do podsvětí tě vtáhnou.

Přes řeku Styx zaplatit musíš, psa Kerbera podrbat smíš.

Díky naším vládcům jen, z podsvětí není cesty ven.

3. Oddíl – fialový – Spálené amazonky z Erhenie

Amazonka teče, v lese nám to peče.

4. Oddíl – oranžový – Hrozny hněvu

Hrozny hněvu na vás mávají,
na vrcholku Olympu vás počkají.

5. Oddíl – žlutý – Ph6

Okolo nás vítr fouká, Ph6 se z cíle kouká.

Protože jsme jeden
tým, zvládneme
jakýkoliv rým.

Voda nebo obilí,
však náš tým nic
neskolí.

Oceníme naši
kreativitu a
zvládneme každou
aktivitu.

Všichni máme svoji
čest, a proto jsme
Ph6.

6. Oddíl – modrý – Buchtičky

Hej hej hej, Buchtičky jsou nej,
ale když je nezkusíš, sám sobě uškodíš.

Okusit je není risk, ale je to božský zisk.

Energie mají spoustu, ostatní hrdinové, připravíme vám krutou pomstu.

Bacha na zlé znamení na obsahu balení. Buchtičky jsou naše znamení.

7. Oddíl – zelený – Olympiští bobři

My jsme bobři olympiští, tam dole žijeme.

Malou chvíli vyčkejte a celý svět dobudem.

Dobudeme celý svět, všechny týmy teďka hned.

Všechny týmy porazíme a pak zase zvítězíme.

8. Oddíl – růžový – Bojovníci Olympu

My jsme banda kluků a holek a jsme v růžovém týmu.

Ničeho se nebojíme, jako banda zvítězíme.

Naše vedoucí máme rádi, my všichni jsme tu kamarádi.

Vyhráváme, vítězíme, soupeře vždy porazíme.

To jsme my ti bojovníci, máme jména krycí.

Emaily a zprávy od rodičů:

Kamila Kostřicová: Děkujeme za fotky, vidíme, že se máte dobře, ať jste zdarví, plní nápadů a dobré nálady.

Alena Drobná: Bomba 🍀😎

Dana Suchánková: Dobrý den, děkuji vám všem, pokud někoho uvidíte, vyřídte prosím. Za úžasný tábor, který jste pro děti udělali, tolik her, zážitků... Verunka mi pořád vypráví, ale je hrozně smutná, slzičky, mooooooc se jí stýská po všech... 🍀🍀
Mějte se hezky a děkuji za Verunku.

Lucie Pálková: Dobrý den, Peti. Děkuji za každý rok, který může u vás Zoji strávit na táboře. Jsou skvělé. Dlažku vždy doporučuji všem rodičům.

Petra Kolářová: Elence se u Vás moc líbilo, těší se na další tábor. Plakala 3 dny, že se chce vrátit... Moc děkuji, že tábory pro děti děláte. A hlavně jsem ráda, že se tam líbí Elence i Marví... Děkuji, mějte se moc pěkně.

Iveta Kleinová: Úžasní jste 🍀💖

A co říci závěrem? Moc děkuji celému svému organizačnímu týmu za skvěle odvedenou práci. Mám vás všechny moc ráda, jste úžasní. Těším se na další spolupráci na táboře i na velikonoční víkendovce. A dalších akcích...

💖 Vaše hlavní vedoucí Petra 💖

Víkend na Olympu

aneb TROJZUBEC WANTED!!!

Podzimu každoročně patří potáborové setkání a ani letos tomu nebylo jinak. O podzimních prázdninách se opět pod horou Olymp sešli řeční bohové a jejich malí/velcí hrdinové, aby si spolu užili spoustu zábavy a zavzpomínali na léto. Ale vtom se však ve zprávě dozvěděli, že se ztratil Poseidonův trojzubec.

Héra nás poslala hledat na souši, ta je však velká, proto jsme se zúčastnili dostihů, abychom si vybrali toho nejlepšího koně pro naše cestování. Na souši však kde nic tu nic, avšak našli jsme

indicii, že se máme vydat do podsvětí. Při hledání jsme narazili na Háda, který naší návštěvou nebyl příliš nadšený, ten nás svižným krokem vyháněl. V tom spěchu jsme tam však pár našich kamarádů nechali, proto jsme se museli vrátit a dostat je ven z říše mrtvých. Ať hledáme, jak hledáme, trojzubec nikde, bohové jsou z toho tak znechucení, že se začnou mezi sebou obviňovat z krádeže trojzubce, což však naštvalo Árese, který na nás seslal sirény, jako důkaz svého hněvu. Sirény jsme museli překonat, abychom si ho usmířili.

Trojzubec jsme nenašli ani na souši, ani ve vodě, ani v zemi mrtvých a nemá ho ani žádný z bohů. Ale jednu z našich chytrých hlav napadlo vydat se po vzpomínkách samotného Poseidona. Zjistili jsme, že Poseidon dorazil i s trojzubcem domů a dal si ho pod postel.

Paráda, trojzubec se našel a všichni to mohli náležitě oslavit na závěrečné párty.

Závěrečný den jsme ocenili ty nejlepší týmy a vydali se plní zážitků zpátky do svých domovů. Už teď se ale těšíme, až se zase potkáme na jaře. 😊

Martina Tomášková

